

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. A.**
st. příslušnost: R. U.
t. č. pobytem X
zast. advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2026, č. j. OAM-266/ZA-ZA11-ZA05-2026,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 4. 2026, č. j. OAM-266/ZA-ZA11-ZA05-2026 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 16. 4. 2026, rozhodl o žádosti žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřípustná podle § 10a odst.

- 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.
2. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 3. 3. 2026. Jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebylo vyhověno rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 9. 2025, č. j. OAM-958/ZA-ZA12-ZA05-2025, kterým byla žádost žalobce zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, a které nabylo právní moci 8. 10. 2025 (rozhodnutí je součástí správního spisu).
  3. Součástí správního spisu je vyplněný formulář poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu podle § 10 odst. 2 zákona o azylu ze dne 12. 3. 2026. Z něj vyplývá, že dluhy, o nichž žalobce hovořil při podání první žádosti, již jsou splaceny. Nyní mu ale vyhrožují bratři muže, který byl zadržen za krádež nákladního automobilu bratra žalobce (ten mezitím zemřel). Žalobce tu krádež nahlásil. Bratři uvězněného chtějí, aby žalobce vzal své trestní oznámení zpět; vyšetřování aktuálně probíhá. Vyhrožují mu zabitím, což žalobce slíbil doložit (screenshoty s výhrůžkami). Ve lhůtě poskytnuté správním orgánem, ani při seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, však žalobce nic nedoložil.
  4. Žalovaný učinil součástí správního spisu Informaci OAMP ze dne 14. 3. 2025, *Uzbekistán – Bezpečnostní a politická situace v zemi*, a dále Informaci OAMP ze dne 6. 6. 2025, *Uzbekistán – Socio-ekonomická situace*, a Informace MZV ČR ze dne 8. 4. 2025, *Uzbekistán – Činnost policie ve vztahu k ochraně práv občanů*.
  5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobce, neboť neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žadatele o udělení mezinárodní ochrany z vlasti a obav z návratu do vlasti.
  6. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalobce v první žádosti uváděl převážně ekonomické důvody. V nyní projednávané žádosti tvrdil, že po podání trestního oznámení na osobu, která od jeho bratra převzala nákladní vozidlo a nezaplatila za ně, mu bratři této osoby vyhrožují zabitím. Žalovaný uzavřel, že jde o konflikt se soukromými osobami, přičemž ze samotných tvrzení žalobce vyplývá, že orgány Uzbekistánu ve věci jednaly, dotčená osoba byla zadržena a policejní orgány se zabývají i oznámenými výhrůžkami. Žalobce navíc nedoložil screenshoty výhrůžných zpráv ani jím zmiňovaná trestní oznámení. Žalovaný proto dospěl k závěru, že žalobce neuvedl takové nové skutečnosti nebo zjištění, které by svědčily o možnosti pronásledování podle § 12 zákona o azylu nebo hrozbě vážné újmy podle § 14a téhož zákona.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

7. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Tvrdí, že oproti první žádosti uvedl zcela nové skutečnosti, které dříve nemohl uplatnit, neboť nastaly až následně. Zatímco v prvním řízení akcentoval ekonomické důvody, v nynějším řízení poukázal na výhrůžky smrti ze strany bratrů osoby uvězněné v souvislosti s podvodem na jeho rodině.
8. Podle žalobce žalovaný nevěnoval dostatečnou pozornost tomu, zda je uzbecký stát schopen a ochoten poskytnout mu ochranu. Skutečnost, že jeho otec podal trestní oznámení, podle žalobce sama o sobě neprokazuje účinnou ochranu. Žalobce má za to, že v jeho případě mohly být splněny podmínky přinejmenším pro doplňkovou ochranu. Žalobce současně navrhl přiznání odkladného účinku žalobě.

9. Žalovaný setrval na důvodech napadeného rozhodnutí. Uvedl, že žalobcem tvrzené okolnosti mají povahu soukromoprávního, resp. kriminálního konfliktu mezi soukromými osobami, nikoli pronásledování z azylově relevantních důvodů. Současně z tvrzení žalobce plyne, že orgány země původu byly schopny a ochotny zasáhnout. Podle žalovaného žalobce neuvedl a ani nedoložil konkrétní skutečnosti, které by svědčily o reálné a aktuální hrozbě vážné újmy, a proto byly splněny podmínky § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žaloba by tak měla být zamítnuta. Podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě žalovaný rovněž nepovažoval za splněné.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
11. Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky; žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil, žalobce ve stanovené lhůtě ústní jednání nepožadoval (§ 51 s. ř. s.) a soud konání jednání nepovažoval za nezbytné.
12. Předně je nutno uvést, že není důvodná námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Je z něj totiž seznatelné, z jakých podkladů žalovaný vycházel, jak hodnotil tvrzení žalobce, jaké informace o zemi původu zohlednil a proč uzavřel, že nové tvrzení žalobce nesvědčí o možnosti pronásledování ani hrozbě vážné újmy. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jako celku je zřejmý skutkový i právní závěr správního orgánu; bylo tak možné přistoupit k jeho věcnému přezkumu.
13. V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
14. V tomto řízení soud nezkoumá, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Bylo-li řízení o žádosti žalobce zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu a žádost byla vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, úkolem krajského soudu je přezkoumat, zda žalovaný opakovanou žádost žalobce správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji namísto toho neměl znovu věcně posoudit.
15. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.

16. Jak zdůraznil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS, přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění jak pro udělení azylu, tak pro udělení doplňkové ochrany; obsahuje-li opakovaná žádost takové nové skutečnosti nebo zjištění, musí být meritorně projednána. Současně však platí, že nejde o prostředek k pouhému doplňování či obměňování předchozí žádosti bez azylové relevance (srov. též rozsudek NSS ze dne 27. 3. 2020, č. j. 5 Azs 325/2019-16, č. 4012/2020 Sb. NSS, bod 17).
17. Soud přisvědčuje žalobci potud, že ve druhé žádosti uváděl skutkově odlišný příběh než v žádosti první. Sama tato odlišnost však ještě nepostačuje k tomu, aby byla opakovaná žádost meritorně projednána. Nová tvrzení musí současně *prima facie* svědčit o možnosti pronásledování z důvodů podle § 12 zákona o azylu nebo o hrozbě vážné újmy podle § 14a téhož zákona. To v nyní posuzované věci splněno nebylo.
18. Z žalobcových vlastních tvrzení plyne, že potíže mají původ v soukromém konfliktu navázaném na majetkovou a trestní věc. Žalobce netvrdil, že by mu bylo vyhrožováno z důvodu rasy, národnosti, náboženství, politického názoru nebo příslušnosti k určité sociální skupině. Již proto z jeho tvrzení nevyplývá azylově relevantní pronásledování podle § 12 zákona o azylu.
19. Stejně tak soud neshledal, že by žalobcem tvrzené okolnosti zakládaly důvodnou obavu z vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Judikatura Nejvyššího správního soudu připouští, že původcem pronásledování či vážné újmy mohou být i soukromé osoby, avšak jen tehdy, pokud stát původu není schopen nebo ochoten poskytnout účinnou ochranu. V nynější věci však žalobce sám uvedl, že osoba, kterou oznámil policii, byla zadržena, resp. odsouzena, a že policie se zabývá i výhrůžkami vůči jeho rodině. To naopak svědčí o fungování státních ochranných mechanismů, nikoli o jejich selhání.
20. Na tomto závěru nic nemění žalobcova námitka, že dosud nebyla konkrétní osoba za výhrůžky obviněna. Samotná okolnost, že vyšetřování ještě nevedlo k výsledku, bez dalšího neprokazuje neochotu či neschopnost státu poskytnout ochranu. Žalobce nadto nedoložil ani slíbené screenshoty výhrůžných zpráv, ani doklady o podaných oznámeních.

IV. Závěr a náklady řízení

21. Soud proto uzavírá, že žalovaný nepochybil, pokud opakovanou žádost žalobce posoudil jako nepřipustnou a řízení zastavil. Žalobcem tvrzené nové okolnosti sice byly obsahově odlišné od první žádosti, avšak nesplňovaly podmínku § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Z těchto důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).
23. O návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě soud samostatně nerozhodoval, neboť bezodkladně rozhodl o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení

o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 28. května 2026

Lenka Bahýľová, v. r.
samosoudkyně